

Република Србија
УПРАВНИ СУД
1 Уп. 80/10
29.06.2011.године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Биљане Тамбурковски Баковић и Јелене Тишма-Јовановић, чланова већа, са судијским саветником Љиљаном Петровић, записничарем, одлучујући по тужби тужиоца Ц.И, полицијског службеника ПУ Ш из Ш, ул. ... бр...., кога заступа Ј.Л, адвокат из Ш,..... бр....., против туженог Дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова Републике Србије, ради понављања поступка окончаног пресудом Управног суда 1 У 11656/10 (2009) од 18.08.2010. године, у предмету дисциплинске мере – новчана казна, у нејавној седници већа одржаној дана 29.06.2011. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ.**

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је поднео овом суду дана 01.10.2010. године тужбу у којој је навео да тражи понављање управно-судског поступка окончаног пресудом Управног суда 1 У 11656/10 (2009) од 18.08.2010. године. Наведеном пресудом одбијена је његова тужба, изјављена против решења Дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова Републике Србије, ДК број ДК број од године, којим је одбијен као неоснован његов приговор на решење дисциплинског старешине Полицијске управе Ш, број од године, а ожалбено решење потврђено. У тужби за понављање поступка наводи да исту подноси на основу члана 56. став 1. тачка 1. и члана 57. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09), а са разлога што је према њему одбијена оптужба да је извршио кривично дело лака телесна повреда,

правноснажном пресудом Општинског суда у Ш. К.696/2008 од 16.10.2009. године и решењем Општинског органа за прекршаје I Уп 12256/07 од 02.11.2009. године против њега обустављен прекршајни поступак за прекршај из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру. Сматра да је недвосмислено утврђено да тужиочево понашање критичном приликом није било такво да је могло да штети угледу службе, чиме би он могао бити крив за тешку повреду службене дужности из члана 157. став 1. тачка 7. Закона о полицији. Указао је да је почетком јануара године прибавио наведену пресуду и решење са клаузулама правноснажности и дана године препорученом пошљицом уз поднесак пуномоћника тужиоца доставио Управном суду фотокопије обе одлуке, дакле у току поступка по тужби. Како у пресуди 1 У 11656/10 (2009) нису поменуте ове одлуке, сматра да из неког разлога суд није у списима имао наведене одлуке нити поднесак пуномоћника од године. Предлаже да суд сходно члану 62. Закона о управним споровима дозволи понављање поступка и након спроведеног поступка донесе пресуду којом ће да преиначи пресуду Управног суда 1 У 11656/10 (2009) од 18.08.2010. године уважи тужбу и поништи решење Дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Већа у К, ДК број ДК број од године.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09), прописано је да ће се поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда поновити по тужби странке ако странка сазна за нове чињенице, или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази били изнети или употребљени у ранијем судском поступку.

По оцени Управног суда, тужилац није учинио вероватним постојање законског разлога за обнову управног-судског поступка, јер пресуда Општинског суда у Ш. К.696/08 од 16.10.2009. године и решење Општинског суда за прекршаје I Уп 12256/07 од 02.11.2009. године на које се тужба за понављање поступка заснива, не представљају нове чињенице нити нове доказе прописане одредбом члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима. Сазнање за нове чињенице и стицање

могућности за употребу нових доказа могу бити разлог за обнову управног – судског поступка само ако су чињенице утврђене, односно ако су докази извођени у управном – судском поступку и на тако утврђеном чињеничном стању заснована судска одлука. У конкретном случају, међутим, суд није утврђивао чињенично стање нити изводио доказе у управном-судском поступку.

Са напред изнетих разлога, суд је применом одредбе члана 60. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09), одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 29.06.2011. године, 1 Уп. 80/10

Записничар
Љиљана Петровић, с.р.

Председник већа – судија
др Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВМ